

Over hechting, signaalgedrag, inhalen en herstellen

De eerste tijd na aankomst is het normaal dat je kind zich nog niet veilig voelt. Alle gezinsleden moeten elkaar immers leren kennen en vertrouwd met elkaar raken. Dat gaat niet van de ene op de andere dag. Daar is tijd, veel geduld en aandacht voor nodig. Het is belangrijk dat je je kind zijn eigen ontwikkelingstempo volgt.

Veel adoptiekinderen laten, als ze eenmaal in hun nieuwe gezin zijn, bepaald gedrag zien dat ze zich hebben aangeleerd om te overleven in de omstandigheden voor de adoptie. Bijvoorbeeld de clown uithangen om aandacht te krijgen of zich overal mee bemoeien. Of een enorme controledrang. Ook heel jonge kinderen en zelfs baby's kunnen al overlevingsgedrag vertonen.

Na de adoptie verdwijnt dit gedrag niet vanzelf. Ook hiervoor is een gevoel van veiligheid en basisvertrouwen nodig. En ouders die het kind helpen om op een andere manier met situaties om te gaan.

Signalen dat een kind zich (nog) niet veilig voelt kunnen zijn:

- zich aan je vastklampen of je juist vermijden
- snel uit balans zijn, prikkelbaar of faalangstig
- vaak de clown uithangen of zich ongeremd gedragen
- steeds met onbekenden (ongepast) contact maken
- wantrouwend naar volwassenen zijn en/of het gezag van de leerkracht niet accepteren
- vaak zelf de controle/ de regie willen houden
- een matige werkhouding op school
- geen echte vriendjes hebben

Als je kind zich meer thuis gaat voelen en meer basisvertrouwen krijgt, wordt dit gedrag langzaam minder. Als dit gedrag lang aanhoudt en je merkt geen vooruitgang, dan is het raadzaam om een adoptiedeskundige in te schakelen. Het is immers lastig om te herkennen of een signaal met hechting te maken heeft. Zo kunnen ernstiger problemen worden voorkomen.

Een onveilige gehechtheidsrelatie heeft effect op de gehele sociaal-emotionele ontwikkeling, zoals de basisstemming, het zelfbeeld, de gewetensontwikkeling en contact met andere kinderen en volwassenen.

Een kind is pas 'opvoedbaar' als het zich voldoende veilig voelt. Zolang angst de boventoon voert, heeft het stellen van grenzen en dingen verbieden geen positief effect. Pas als het basisvertrouwen stevig genoeg is, kan een kind zich voegen en luisteren naar ouders of leerkrachten. Pas als het kind zich veilig(er) voelt, zal het gaan herstellen en eventuele ontwikkelingsachterstanden inhalen.